

Historia Szkoły Podstawowej nr 3 w Ciechocinku

Szkoła Podstawowa nr 3 po 46 latach istnienia kończy swoją działalność. Z tej okazji zorganizowano spotkanie absolwentów szkoły i przypomniano historię „Trójki”.

Franciszek Ulaszewski

Szkoła Podstawowa nr 3 została oddana do użytku, jako druga szkoła w mieście, w lutym 1958 roku. Zlokalizowano ją w starym jednopiętrowym budynku, częściowo przystosowanym do prowadzenia nauki szkolnej. W salach lekcyjnych rozpoczęto naukę 272 dzieci, z którymi pracowało 7 nauczycieli. Kierownikiem szkoły został Franciszek Ulaszewski. Początkowo szkoła stanowiła filię Szkoły Podstawowej nr 1. Lokal nie posiadał korytarzy, sali gimnastycznej, ani placu zabaw. Sanitariaty znajdowały się na zewnątrz budynku. Bardzo trudne warunki pracy w niedostosowanym lokalu zmusiły władze oświatowe do budowy nowej szkoły.

Jesienią 1956 roku na zebraniu rodzicielskim w Szkole Podstawowej nr 1, na wniosek Jana Sobierajskiego, powołano Społeczny Komitet Budowy Nowej Szkoły. Jego przewodniczącym został Jan Sobierajski, wiceprzewodniczącym Julian Kuroczycki.

Budowę nowego budynku rozpoczęto w 1960 roku na piaszczysto - wydumowym terenie przy ulicy Wojska Polskiego i Lipnowskiej. Ukończono pracę w sierpniu 1962 roku. Ładny, murowany, dwupiętrowy budynek szkoły z salą gimnastyczną (niewymiarową) i świetlicą wyposażony został w stare ławki i meble z pobliskich szkół. Inwestycja nie przewidywała wyposażenia szkoły ani w sprzęt, ani w pomoce naukowe.

Uroczystego otwarcia i przekazania szkoły do użytku dokonał 1 września 1962 r. Sergiusz Melaniuk - sekretarz Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy oraz Inspektor Oświaty i Wychowania w Aleksandrowie Kujawskim- Aleksander Sakowski. W nowej szkole rozpoczęło naukę 525 uczniów i pracę 23 nauczycieli. Kierownictwo szkoły objął Franciszek Ulaszewski, który włożył wiele pracy i serca w budowę obie-

ktu. Brak nowego sprzętu i podstawowych pomocy naukowych niekorzystnie wpływał na pracę uczniów i nauczycieli. Niski budżet na cele oświatowe nie zaspokoił licznych potrzeb szkoły. Wydumowy teren, na którym stoi szkoła, był bardzo trudny do zagospodarowania.

Dzieci rodziców zamożniejszych i znaczących w środowisku uczęszczały do Szkoły Podstawowej nr 1 ze względu na wyższy poziom nauki, korzystne warunki lokalne oraz dobre wyposażenie tamtejszej szkoły w sprzęt i pomoce naukowe.

Dnia 15.I 1963r. kierownictwo szkoły objął Jan Sobierajski, który przystąpił do podnoszenia rangi szkoły w środowisku. W grudniu 1965r Komitet Rodzicielski przeprowadził radiofonizację szkoły na sumę 11 000 złotych. Dnia 16.III 1966r została zatwierdzona dokumentacja projektowo - kosztorysowa na budowę boiska sportowego. Ogólny koszt wyniósł 760 700 zł, z czego 380 300 zrefundował Totalizator Sportowy, a pozostałą sumę zobowiązali się nauczyciele i uczniowie przepracować w czynnie społecznym. Budowę ukończono w 1967 roku.

Od 1 września zaczęła działać świetlica szkolna, której zadaniem była opieka nad dziećmi mającymi trudne warunki mieszkaniowe. Kierowniczką świetlicy została Bronisława Kadlac.

W kolejnych latach kierownictwa Jana Sobierajskiego podjęto akcję zadrzewiania i ukwiecania terenów wokół szkoły. Harcerze zobowiązali się ułożyć chodnik przed szkołą.

W 1972 roku odszedł na emeryturę kierownik Jan Sobierajski, a jego miejsce zajęła Kazimiera Sobczak. W tym czasie szkoła przeżyła wiele istotnych wydarzeń, zyskała wielką rangę w środowisku. Znacznie podniósł się poziom nauczania oraz dyscyplina wśród uczniów i nauczycieli. Z inicjatywy nowej kierownik szkoły, utworzone zostały klasopracownie. Sale lekcyjne wyposażono w nowy sprzęt i pomoce dydaktyczne. Świetlica szkolna, prowadzona przez Sabinę Charzewską, uzyskała I miejsce w województwie za najlepiej zorganizowaną świetlicę szkolną (1972r.)

Jan Sobierajski

Dyrektor Kazimiera Sobczak wprowadziła ceremoniał pasowania na ucznia, odznakę wzorowego ucznia, uroczyste apele z udziałem rodziców, dni otwarte dla rodziców.

Uczniowie mieli zapewnioną opiekę lekarską i stomatologiczną, na pełnym etacie pracował lekarz stomatolog z pomocą dentystyczną oraz pielęgniarki i lekarz pediatra na pół etatu. Dzieci z niedomaganiem fizycznymi, zdrowotnymi objęte były opieką specjalistyczną w grupach dyspenseryjnych w celu usuwania lub zapobiegania nieprawidłowościom rozwoju.

Dnia 9.V 1973 otwarto w szkole Izbę Pamięci Narodowej. Była ona, jak na owe czasy, bogato wyposażona, i okazała się najlepszą w województwie. Główną projektantką i organizatorką izby była Zofia Marek. Pomocą jej służyła Barbara Stępkowska.

W 30. rocznicę powstania LWP, 11 X 1973 r. odbyła się uroczystość nadania szkole imienia gen. Aleksandra Zawadzkiego. Odślonięto pamiątkową tablicę, a w następnych latach miało miejsce uroczyste przekazanie szkole sztandaru zakupionego przez Komitet Rodzicielski. Szkoła z tej okazji otrzymała od władz wojewódzkich dotację na zakup pomocy naukowych do klas. W 15. rocznicę istnienia szkoły 12 XII 1978 r. odślonięto ścianę patrona. Wśród zaproszonych gości była wdowa po gen. Zawadzkim, Stanisława Zawadzka. Pięć lat później przed szkołą pojawiło się popiersie patrona.

W latach 70. na terenie Szkoły Podstawowej nr 3 funkcjonowało wiele organizacji społecznych: Związek Harcerstwa Polskiego, Samorząd Uczniowski, TPPR, Spółdzielnia Uczniowska „Samoradzik”, SKO, PCK, Liga Ochrony Przyrody, Liga Obrony Kraju.

W okresie sprawowania funkcji dyrektora przez Kazimierę Sobczak Szkoła Podstawowa nr 3 stała się wiodącą placówką dydaktyczno-wychowawczą w województwie, zyskała sobie wielu przyjaciół i sojuszników.

Pierwszego września 1986 Kazimiera Sobczak przeszła na emeryturę, a dyrektorem został Jan Gaczkowski. Prowadził placówkę w trudnym okresie transformacji politycznej i reformy oświaty. **D o n i o s ł y m** wydarzeniem szkolnym stała się wizyta delegacji Westerplattczyków wraz z opiekunką Stanisławą Górnikiiewicz. Była to żywa lekcja historii i patriotyzmu. Od 1989 roku Westerplattczycy wielokrotnie uczestniczyli w spotkaniach z młodzieżą. W dniach od 25. do 27.IV 90r. w szkole po raz pierwszy, po 45 latach, spotkali się żołnierze z Westerplatte i mjr. Hubala, co było dla szkoły wielkim wyróżnieniem. W organizację tych spotkań wiele serca i zaangażowania włożyły nauczycielki historii: Bożena Pietrzak i Iwona Ogrodowska.

Dzięki staraniom władz reaktywowano oddziały specjalne dla dzieci niepełnosprawnych.

W kwietniu 1990 roku w wyniku przemian politycznych, które objęły także naszą szkołę, na wniosek Solidarności, Komitet Rodzicielski i Rada Pedagogiczna jednomyślnie podjęły uchwałę, dotyczącą pozabawienia szkoły imienia gen. Aleksandra Zawadzkiego. Kurator Oświaty we Włocławku anulował akt nadania szkole tego imienia i sztandaru.

Dzięki wysiłkom Dyrekcji, Rady Pedagogicznej Szkoła Podstawowa nr 3 cieszyła się uznaniem środowiska, notowała znaczące wyniki w konkursach przedmiotowych języka polskiego, matematyki, biologii, chemii, geografii, plastyki. Sukcesy odnosił zespół wokalny IKI, kierowany przez Iwonę Krzysztanowicz. W latach 1991 - 1999 reprezentował on szkołę na ogólnopolskich festiwalach w Kielcach, Siedlcach, Woźnikach Śląskich, Koninie i wielu innych miastach.

Sportowcy szkolni odnosili sukcesy na mistrzostwach szczebla wojewódzkiego i krajowego.

Od 1994 roku w szkole odbywają się Międzynarodowe Konkursy Kangur Matematyczny.

W nagrodę za I miejsce w tym konkursie, uczeń Dariusz Grudzień wyjechał na 5-dniową wycieczkę do Legolandu w Danii.

Dyrektor szkoły wraz z władzami miasta starał się o poprawę warunków lokalowych w szkole. W szybkim tempie i stosunkowo niewielkim nakładem środków finansowych udało się doprowadzić do zrealizowania marzeń o nowoczesnej sali do nauki języków obcych i sali do gimnastyki korekcyjnej.

Dnia 11 marca 1995 r. ówczesny Burmistrz Miasta Zbigniew Cedro dokonał przecięcia wstęgi i tym samym otworzył klasopracownię wyposażoną w nowoczesny sprzęt elektroniczny. Niestety, nie uszanowano, nie dopilnowano tej inwestycji i uległa ona dość szybkiemu zniszczeniu.

Drugi etap rozbudowy szkoły obejmował przystosowanie budynku do potrzeb niepełnosprawnych. Zmodernizowano łaźnię, szatnię oraz zbudowano podjazd przy wejściu do sali gimnastycznej i szkoły. W dalszych latach szkoła zyskała nowoczesne, lśniące łazienki, wymieniono też przestarzałe piece węglowe na nowe - gazowe.

W kolejnym roku, z okazji 205. rocznicy Konstytucji 3 Maja, szkoła otrzymała sztandar. Uchwałę Rady Miasta o nadaniu szkole sztandaru odczytał wiceprzewodniczący Rady Miejskiej Jerzy Sobierajski. Uroczystość połączona była z Mszą Św., odprawioną przez proboszcza tutejszej parafii ks. kan. Grzegorza Karolaka.

Od 1995 roku tradycją naszej szkoły stały się wigilie dla dzieci z rodzin mniej zamożnych. Pierwsze takie spotkanie przygotowano dla 118 dzieci. Ogromną pomocą w organizacji każdej wigilii służył Urząd Miejski Ciechocinka, MOPS, sanatoria, liczni sponsorzy i nauczyciele.

W związku z reformą oświaty od 1.IX 1999 Szkoła Podstawowa nr 3 weszła w skład Zespołu Szkół w Ciechocinku. Od tego momentu uczniowie szkoły podstawowej ściśle współpracują z gimnazjalistami, razem tworząc społeczność uczniowską. Od 2000 roku uczniowie szkoły podstawowej włączają się do akcji Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, zbierając wraz z opiekunami pieniądze na rzecz orkiestry.

Z okazji Dnia Ziemi każdego roku organizowane są imprezy, konkursy, przedstawienia, prezentacje

Kazimiera Sobczak

promujące zdrowy styl życia, wyrażające troskę o naszą planetę.

W 2000 roku Zespół Szkół przystąpił do programu edukacyjnego Unii Europejskiej „Socrates”. Pierwsza wizyta studyjna w dniach od 14 do 20 lutego 2000 roku miała miejsce w Sille le Guillaume we Francji, natomiast od 20 kwietnia do 1 maja 2000 roku nastąpiła rewizyta gości z Francji i innych krajów europejskich w naszej szkole i mieście.

Uczniowie szkoły podstawowej aktywnie uczestniczyli w doniosłych wydarzeniach gimnazjalistów. Z okazji wręczenia sztandaru gimnazjum brali udział w przedstawieniu wystawionym w Teatrze Letnim. Uroczystość połączona była z obchodami Konstytucji 3 Maja.

Tradycją szkoły stały się jasełka, prezentowane corocznie w szkole i w kościele parafialnym z okazji Świąt Bożego Narodzenia.

W roku szkolnym 2001/2002 w Zespole Szkół pozostały tylko klasy IV-VI i uczyło się w nich 218 uczniów. Przybywało natomiast gimnazjalistów. W wymienionym wyżej roku szkolnym uczęszczało ich do zespołu 538.

Trzydziestego września 2002 roku Jan Gaczkowski zrzekł się funkcji dyrektora Zespołu Szkół. Burmistrz Miasta Leszek Dzierżewicz powołał na stanowisko pełniące obowiązki dyrektora szkoły Dorotę Walinowicz-Matynię.

W grudniu 2002 roku po raz pierwszy zorganizowano w naszej szkole konkurs humanistyczny „Alfik”. Duży sukces odniosła w nim uczennica kl. IIIa Agnieszka Wiśniewska. Zdobyla ona maksymalną liczbę punktów i I miejsce w Polsce. Od tego momentu nasi uczniowie uczestniczą w konkursie każdego roku i odnoszą sukcesy.

Od grudnia 2002 roku uczniowie skupieni w kole dziennikarskim, wydają systematycznie raz w miesiącu szkolną gazetę „Spodławkę”. Czasopismo zawiera nie tylko informacje z życia szkoły, ale także ciekawe wywiady, artykuły popularnonaukowe, rozrywki umysłowe.

Drugi semestr roku szkolnego 2002/2003 rozpoczął się dostojnie i niezwykle. Dnia 17 lutego szkoła gościła Jego Ekscelencję księdza Biskupa Ordynariusza Bronisława Dembowskiego. Spotkanie wiązało się z wizytacją ciecchocińskiej parafii. Gościa witała nowa dyrektor Zespołu Szkół mgr inż. Anna Władkowska, która objęła tę funkcję 1 lutego 2003 roku.

Od początku swej kadencji nowa dyrektor stała się inspiratorem i inicjatorem niezwykle ciekawych i przynoszących wymierne efekty działań. Szkoła przystąpiła do konkursu zbiórki makulatury, organizowanego przez Przedsiębiorstwo Użyteczności Publicznej „Ekoskład” w Służewie. Zdobyto już wiele cennych nagród dla szkoły. Uczniowie i nauczyciele z zaangażowaniem włączyli się w organizowanie kiermaszy

własnoręcznie wykonanych ozdób, z których dochód zasilił konto specjalne szkoły.

W maju 2003 roku Zespół Szkół zaangażował się w obchody Dni Europejskich w naszym mieście, realizując ogólnopolski program „Moja szkoła w Unii Europejskiej”. Młodzież uczestniczyła w Paradzie Schumana, w festynie w parku Zdrojowym oraz przygotowała prezentację państw i kuchni europejskich.

W drugim semestrze 2002/2003 roku został powołany przez Dyрекcję Szkoły, Radę Pedagogiczną i Radę Rodziców nowy organ społeczny szkoły - Rada Szkoły. W jej skład weszli nauczyciele: Daniel Biesiada (przewodniczący), Ewa Rogozińska, Wojciech Zieliński; rodzice: Tomasz Bogusławski, Agnieszka Popławska, Małgorzata Skowrońska, Izabela Stolarczyk oraz przedstawiciele Samorządu Uczniowskiego.

Nowy rok szkolny 2003/2004 powitano w odnowionym budynku szkolnym. Dzięki przychylności Władz Miasta, sponsorów, Dyrekcji Szkoły, wymieniono w klasach okna, wymalowano większość sal, wyremontowano pomieszczenia magazynowe i dach szkoły. Plac przed szkołą wyłożono betonową kostką. W następnej kolejności przystąpiono do renowacji parkietów w salach lekcyjnych. Szkoła zyskała piękny, estetyczny wygląd dzięki odnowionej elewacji budynku. Uczniowie aktywnie włączyli się do upiększania terenu wokół szkoły. Każda klasa posadziła ozdobne drzewa i krzewy, o które będzie dbać w kolejnych latach swego pobytu w szkole.

Dnia 23 października 2003 roku odbyło się oficjalne otwarcie Klubu Gimnazjalisty. Uczniowie mogą tu spędzać przerwy swój wolny czas, korzystać z komputerów. W szkole prowadzi działalność 10 kół zainteresowań, w których uczniowie rozwijają swoje pasje. Dla uczniów wyjątkowo zainteresowanych historią regionem istnieje możliwość pogłębiania wiedzy w Młodzieżowym Stowarzyszeniu Historyków, działającym pod patronatem

Polskiego Towarzystwa Historycznego we Włocławku.

Szkoła nasza zdobyła tytuł „Szkoły z klasą”, co świadczy o tym, że dobrze uczy każdego ucznia, ocenia sprawiedliwie, uczy myśleć i rozumieć świat, rozwija społecznie, pomaga uwierzyć w siebie, przygotowuje do przyszłości.

Szkoła Podstawowa nr 3 - ceniona i wielokrotnie wyróżniana placówka, kończy swoją działalność, ale jej najpiękniejsze tradycje przejmują Publiczne Gimnazjum w Ciecchocinku.

Na podstawie Kronik Szkolnych opracowała
Ewa Rogozińska
absolwentka Szkoły Podstawowej nr 3 w Ciecchocinku.
Fotografie dyrektorów pochodzą z Kronik Szkolnych

Jan Gaczkowski

Anna Władkowska

NIE MA JUŻ „TRÓJKI”

Pięć lat temu, tj. w roku 1999, gdy w Polsce wdrażano reformę systemu oświaty, ciechocińska Rada Miejska Kadencji 1998 - 2002 podjęła uchwałę o likwidacji Szkoły Podstawowej nr 3. Miała ona funkcjonować do naturalnego wygaśnięcia, tj. do roku szkolnego 2003 /2004. Podjęta uchwała została zrealizowana. Miał rok szkolny 2003 / 2004, a wraz z jego zakończeniem odeszła do historii młodsza z miejskich szkół podstawowych - „Trójka”. Nie można było tego faktu nie zauważyć i zwyczajnie przemilczeć. Zamknięcie Szkoły Podstawowej nr 3 jej rada pedagogiczna zaakcentowała wielką uroczystością - zjazdem byłych uczniów i nauczycieli zamykanej placówki. Na wspomnieniowe spotkanie po latach złożyły się odprawiona w kościele pw. św. Apostołów Piotra i Pawła przez proboszcza miejscowej parafii Księdza Prałata Grzegorza Karolaka Msza Święta, zorganizowana w sali gimnastycznej Zespołu Szkół okolicznościowa akademia, podczas której wystąpili dyrektor Zespołu Szkół - Szkoła Podstawowa nr 3 i Gimnazjum Anna Władkowska, była dyrektor Szkoły Kazimiera Sobczak, nauczycielka Ewa Rogozińska, przewodniczący Rady Miejskiej Ciechocinka Jerzy Sobierajski i młodzież z Kółka Teatralnego Zespołu, która zaprezentowała komedię Aleksandra Fredry pt. „Zemsta”. Następnie zebrani mieli okazję zwiedzić budynek szkoły, prze-

żyć jeszcze raz zdarzenia z przeszłości, by na zakończenie tej części dnia zasiąść przy suto zastawionym smaczkowymi daniami stole w szkolnej świetlicy. Uczestnicy uroczystości zostali uwiecznieni na wspólnej fotografii i obdarowani przez gospodarzy specjalnym numerem „Spodławka”, szkolnego czasopisma redagowanego pod kierunkiem nauczycielki Ewy Rogozińskiej przez uczniów - członków Kółka Dziennikarskiego. Nie był to jednak koniec atrakcji tego dnia, w godzinach wieczornych bowiem w gościnnych murach szkoły odbywały się spotkania towarzyskie licznych roczników uczniów zamykanej szkoły. Ich głosy słyhać było do późnych godzin wieczornych. Znać, że mieli co i kogo wspominać...

Żegnaj „Trójko”... Twój gmach na szczęście nadal będzie rozbrzmiewał gwarem młodych głosów, bo przecież pozostają w nim uczniowie Gimnazjum.

Zarówno gronu pedagogicznemu, jak i uczniom Gimnazjum życzymy powodzenia w nowych dla nich warunkach. Wszystkiego dobrego. Do zobaczenia we wrześniu w szkole już tylko z gimnazjalistami. Na wszystkich uczniów szkoły podstawowej z otwartymi ramionami czeka Szkoła Podstawowa nr 1 im. Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Klara Drobniowska

fot. J. Litwin